

В Івано-Франківську на виборчій дільниці в психлікарні — 100% голосів за Порошенка

В Івано-Франківській виборчій дільниці № 260959, відкритій на території психоневрологічної лікарні № 1, після підрахунку голосів виявилось, що 100% голосів віддано на користь Блоку Петра Порошенка. Відповідні дані публікує місцевий портал «Галка».

Прем'єр Чорногорії звинуватив РФ у підтримці мітингів опозиції

За словами Міло Джукановича, Росія та «націоналістичні кола» в Сербії підтримують опозицію Чорногорії та її спроби «насилені змінити владу в країні та стратегічний напрям політики Чорногорії», який, зокрема, передбачає вступ до НАТО.

7

Відомості.інфо
№42 (784)

29 жовтня - 4 листопада 2015 року
<http://www.vidomosti.info/>

Суспільство

Франція очима волинчанки

Ця молода та симпатична жінка виховує двійку діточок — п'ятирічного Ярослава та дворічного Матвійка. Здається, ще вчора вона готувала вечерю та сніданок своїм козакам, серед яких і її коханий чоловік Леонід, солдат контрактної служби. А сьогодні маленькі рученята обіймають її за шию і, заглядаючи у вічі, щоразу запитують про татка, якого вони не бачили ось уже півтора року.

Леоніда Крепеця, військовослужбовця 51-ї ОМБР, було визнано спочатку зниклим безвісти, а згодом з'явилися докази його загибелі. Дружина Віра довго не могла змиритися з тим, що її Льоня більше не повернеться. Незважаючи на те, що ДНК невідомого солдата, похованого в Дніпропетровську, зійшлася з аналізами її старшого сина, все ж у глибині душі жевріє надія, що одного дня він переступить поріг рідної домівки. Але суворі реалії диктують свої правила життя. І Віра змушена самотужки давати раду собі та двом діткам. На щастя, добрі люди, як інколи любить говорити її старшенький, не залишають її наодинці з проблемами і всіляко намагаються допомогти. То з ремонтом у будинку, то з речами для хлопчаків, а нещодавно організували для Віри незабутній мандрівку до Франції. Зробили це члени громадського об'єднання «Активіст», яким жінка щиро вдячна.

— Пропозиція поїхати до Франції надійшла ще в березні, але я вагалася, оскільки це не близька дорога, враховуючи те, що їхати доведеться з дітьми, — розповідає Віра Крепець. — Та хлопці, які привезли ліжечко для них, переконали мене, і я погодилася.

НЕЗАБУТНЄ ВРАЖЕННЯ ВІД АТЛАНТИЧНОГО ОКЕАНУ

Дорога виявилася хоч і не близькою, проте легкою. Ми не помітили, як проїхали Польщу, Німеччину та опинилися у Франції. Зізнаюсь, що ніколи до того не була за кордоном, тож для мене все було цікавим та незвичним. Перше, що вразило, — це величезні вітряки в Німеччині та сонячні батареї, велика кількість доглянутих полів, чисті узбіччя та майже повна відсутність парканів. Останній факт — рідкість у нас.

Коли ж дісталися до Франції, до містечка Брест, нас зустрічала сім'я, яка вже приймала таких, як я. Алла — українка за походженням, її чоловік Жіль та їхній восьмирічний син Валентин. Порівнюючи тамтешній клімат, скажу, що там холодніше, ніж у нас. Але нам все ж пощастило, оскільки погода видалася на славу.

Перше, куди потрапили, — узбережжя Атлантичного океану. Враження, зізнаюсь, незабутні. І хоча вода була не теплою, Жіль узяв для нас купальні костюми і ми купалися. Дуже сподобався океанополіс, де можна було бачити увесь підводний світ — від маленьких рибок до тюленів. Ярославчик був у захваті. Побували в ботанічному саду, посеред якого розміщений дитячий майданчик. Вони можуть побавитися там. Сподобався музей стародавніх речей, де майже зовсім немає людей. Взагалі, у серпні Брест пустіє. Бо це — пора відпусток. І дуже дивно було спостерігати за порожніми дворами, автомобілями, які самотньо стояли біля будинків, зачиненими після обіду магазинами, і непрацюючими підприємствами. Місто ніби замерло. Одного ранку Жіль пішов купити свіжу випічку, а коли повернувся, я попросила, щоб провів мене до магазину. Але він сказав, що там торгують лише по дві години зранку та ввечері.

Коли подивитися довкола, в око впадають доглянуті будинки, які потапають у гортензіях, мальвах, чорнобривцях. На якусь мить скла-

дається враження, що тут сховалася частинка України. Та й, якщо чесно, деякою мірою воно так і є. Бо там живуть наші жінки, які вийшли заміж за французів. В одній нам випала нагода побувати в гостях. Вона займається вирощуванням грибів. Незважаючи на кращій рівень життя, їм нелегко там пристосуватися, а для того щоб якимось себе реалізувати, вони створюють свої справи.

ДСІНЕЙЛЕНД, ЗАМКИ, ПРИЧАЛИ...

Прекрасні враження склалися під час розваг у Діснейленді. На жаль, провівши там майже весь день, ми всього побачити не змогли, оскільки забракло часу. Але дитина була в захваті. Відвідали стародавній маяк, побудований у XVIII столітті, монастирі, храми, музеї... Та найемоційнішими були враження від плавання на каяках. І не стільки сам процес греблі, як місцевість, на якій вони знаходилися. Річ у тім, що яхти та човни, які зазвичай швартуються на причалах, знаходилися на ... березі. І коли потрібно було відпливати, приїжджав трактор і відбуксовував їх до води. Сам берег ніби заасфальтований, хоча під ногами був пісок. Під час нашого перебування природа вирішила здивувати: вода прибувала до берега — і тоді ми сідали в каяки та відпливали. Таке явище відбувається саме собою, і якраз трапилося це під час нашого відпочинку.

Інколи ми приходили на узбережжя, а нас зустрічали рятувальники і повідомляли про те, що на цьому місці виявлена бактерія, і радили йти купатися в інше місце. Коли було холодно, плавали в басейні. Незважаючи на теплий прийом та цікаву програму перебування, вночі неможливо було заснути. Оскільки будинок знаходився високо над рівнем моря, рівень кисню знижувався, а це спричиняло відповідні зміни дихання.

Перебуваючи два тижні в новому середовищі, дізналася про побут французів. Зізнаюсь, чимало речей мене вразило. Наприклад те, що пенсіонери можуть собі дозволити більше, ніж молоді. Бо молоді люди сплачують великі податки, а старші, які вже відпрацювали своє, отримують чималу пенсію, на яку можуть не тільки непогано жити, а й відпочивати.

ФРАНЦУЗИ ПІДТРИМУЮТЬ УКРАЇНЦІВ

Дізналася про ставлення французів до України. Вони підтримують нас і переживають. А ще запевняють, що все в нас буде добре. Також підтримують Порошенка, оскільки він став до керма в нелегкий час. І те, як він діє у цій ситуації, свідчить,

що, попри все, хоче зберегти країну від великих людських втрат. Бо Росія — досить серйозний противник, якого не просто здолати країні, яка в кілька разів менша за неї. А ще нас підтримує весь світ. Також вони запевняють, що санкції діють і економіка Росії падає. Хоча через них багато втрачають і французи.

Теракти, які трапляються у Франції, тримають усіх у напрузі. Нещодавно, як розповів Жіль, до одного з потягів увірвалися озброєні терористи. Невідомо, чим би все скінчилося, якби на той час там не опинилися колишні американські військовослужбовці. Їм вдалося обеззброїти злочинців і передати їх поліції.

ГРІЮТЬ ДУШУ СПОГАДИ ПРО КОХАНОГО

Додому Віра з Ярославом поверталася з новими враженнями та емоціями. Та хоч подорож вдалася, все ж відчувалася гірка призма від того, що поруч не було її Леоніда, якому, за сумною іронією долі, вона має бути вдячна за цю поїздку. І хоч як добре не було у Франції, хотілося додому, до маленького Матвійка, за якими вони обоє засумували, і який з нетерпінням чекав на них. Потрібно було повертатися до звичного життя. Життя, у якому так не вистачало її коханого. У пам'яті спливали спогади з минулого. Віра згадувала, як вони познайомилися в сільському клубі в її рідному селі на Ківерцівщині. Як він вперше запросив її до танцю, як зізнався в коханні. Потім було весілля, народження Ярослава, а ще через три роки — Матвія.

Леонід намагався забезпечити сім'ю. Після того, як розформували їхню частину, він звільнився та пішов працювати спочатку на ВАТ «Луга», згодом — на «Гербор-холдинг». На той час вони вже переїхали до Володимира і стали жити в будинку, який дістався у спадок від Віриної бабусі. І здавалося, що життя тільки набирає обертів, як прийшла війна і Леоніда мобілізували першою хвилею. Останній раз приїздив після Великодня. Побув кілька днів і повернувся на Схід. Часто телефонував, заспокоював, твердив, що все добре, просив не хвилюватися. Зв'язок з ним обірвався 25 серпня, відомо, що він був тоді біля села Дзеркальне. Чутки, які доходили до Віри, вселяли надію на те, що Леонід живий. Нехай у полоні, нехай поранений, але живий. Вона по крупинці збирала будь-яку інформацію. Але минув рік, а він так і не дав про себе знати.

У серпні їй повідомили, що аналізи ДНК зійшлися. Віра відмовлялась у це вірити до останнього. Але з часом змирилася.

Жанна МАРКОВСЬКА

Команда Авакова вивела 40 мільйонів доларів у Панаму

Про це написав у своєму блозі журналіст, депутат Верховної Ради Сергій Лещенко.

В одному з останніх номерів «Дзеркала тижня» Юлія Мостова описала розмову високопоставлених керівників України, яка ілюструє змову між ними з метою взаємного покриття корупції: «... А вже мовчазних корупційних взаємозаліків — просто не злічити: «О! Та твій орел, я дивлюся, тридцятку «зелені» через «Ощад» вивів». «Ха! А твій за номіналом погасив за рахунок держави облигації, куплені для тебе на зовнішньому ринку з дисконтом 40–60%!» Ось так в декларації одного «орла» з'явився мільярд, а тещу іншого знімають із розшуку».

«Діалог не містить відсилань до конкретних прізвищ. Сьогодні я розповів про першу частину цього «взаємозаліку», — пише народний депутат.

Цей випадок вже кілька тижнів переказується в політичних коридорах. Йдеться про переведення «тридцятки зелених через Ощад».

За інформацією Сергія Лещенка, насправді було виведено більше 40 мільйонів доларів. Це було зроблено депутатом від «Народного фронту» Ігорем Котвицьким.

Депутат із таким прізвищем мало відомий читачам і телеглядачам. Він не блокує трибуну і не викриває з полум'яним пафосом. Частина людей стверджують, що Котвицький — це «гаманець» Арсена Авакова. Частина — що партнер у бізнесі. До обрання в парламент він керував сімейною корпорацією чинного міністра внутрішніх справ.

Влітку цього року Котвицький вивів із України 40 мільйонів доларів на рахунок офшорної компанії з Панами. Для цього він перекупив борг перед закордонною компанією однієї з українських юридичних осіб.

Коли цей факт розкрився, почалися перевірки та внутрішні розслідування. Виявилось, що гроші були покладені на рахунок Котвицького в «Ощадбанку Росії» під час Революції Гідності й знаходилися там весь 2014 рік. А для переказу грошей використовувався державний «Ощадбанк України», яким керує соратник Яценюка й Авакова Андрій Пишний.

Для того, щоб зробити транзакцію на Панаму, «Ощадбанк» повинен був провести перевірку походження коштів, оскільки депутат Котвицький є «політично значущим обличчям» — або politically exposed person (PEP) в

термінології ФАТФ. Однак «Ощадбанк» пропустив переказ грошей, схоже, не впевнившись в їхній законності, — інакше він би запитав у Котвицького, чому ця величезна сума — 40 мільйонів доларів, майже мільярд гривень, — відсутня в декларації за 2014 рік.

Отримавши добро «Ощадбанку» на переказ, Котвицький наткнувся на інший блок. Переказ, всупереч інструкціям, заблокували в НБУ по місту Києву. Проте втручання начальника департаменту реєстраційних питань і ліцензування НБУ Леоніда Антоненка, якому поскаржилися на незаконне блокування, дозволило грошам покинути межі України.

Коли переказ незадекларованих Котвицьким 40 млн доларів з України на Панаму був закінчений, а в істеблішменті почався шум, депутат не придумав нічого кращого, як ... «згадати» про свої заощадження і через півроку після закінчення декларування подати «уточнену» декларацію.

«Обидва документи я отримав в апараті Верховної Ради. Не знаю, як ви, але я важко уявляю людину, яка могла б «забути» про свій депозит в розмірі майже 1 мільярд гривень», — зазначає Сергій Лещенко та стверджує, що на самому «верху» побутує думка, що 40 млн грн Котвицького насправді частково (або повністю?) є грішми Арсена Авакова.

«І прийшов час називати речі своїми іменами. Аваков вже не один місяць буде свою окрему політичну кар'єру. Сьогодні, коли рейтинг Яценюка дорівнює нулю, Турчинов не обирається, а Кличко не відповідає викликам часу, поява на захищеному рахунку Авакова (Котвицького) 40 мільйонів доларів — більш ніж достатня для успішної виборчої кампанії всеукраїнського масштабу», — повідомляє народний депутат.

На момент транзакції таке повернення грошей від української особи зарубіжному кредиторі було законним. Однак історія викликала бурю «на верху» і зажадала знайти сакральну жертву. Нею став Антоненко — його попросили піти з Нацбанку «за погодженням сторін». Подібної долі уникнув Пишний, який пропустив незадекларовані гроші депутата. «Можливо, тому, що за Антоненком стоїть лише перший заступник голови Нацбанку Олександр Писарук, а за Пишним — цілий Арсеній Яценюк», — розмірковує Сергій Лещенко.

Соратнику Яценюка таки загрожує в Швейцарії 5 років тюрми

ника Прем'єр-міністра Яценюка Миколи Мартиненка:

«Офіс Генерального прокурора Швейцарії, починаючи з 2013 року, проводить кримінальне розслідування проти українського громадянина Миколи Мартиненка за підозрою в «хабарництві» (стаття 322-septies частини 2 Кримінального кодексу Швейцарії) та «відмиванні коштів» (стаття 305-bis Кримінального кодексу Швейцарії). У зв'язку з цим Офіс Генерального прокурора Швейцарії направив запит про надання двосторонньої правової допомоги до української влади. Ми можемо повідомити вам, що українську владу було поінформовано про відповідні обставини, а також українській владі були надані копії найбільш важливих доказів у справі. У зв'язку з тим, що розслідування кримінальної справи триває, ми не можемо надати вам будь-яку додаткову інформацію».

Про це повідомив у своєму блозі народний депутат, журналіст Сергій Лещенко.

«У четвер, 22 жовтня 2015 року, мною отримано відповідь офісу Генерального прокурора Швейцарії в особі речника Лінди фон Бург, де офіційно підтверджується відкриття кримінальної справи проти найближчого сорат-